

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 18. januára 2007*

Vo veci C-332/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundessozialgericht (Nemecko) z 5. júla 2005 a doručený Súdnemu dvoru 12. septembra 2005, ktorý súvisí s konaním:

Aldo Celozzi

proti

Innungskrankenkasse Baden-Württemberg,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen (spravodajca), P. Kúris, J. Makarczyk a G. Arestis,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. júna 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Innungskrankenkasse Baden-Württemberg, v zastúpení: R. Kitzberger, Rechtsanwalt,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: V. Kreuzschatz a I. Kaufmann-Bühler, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 a článku 23 ods. 3 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom,

doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3, ďalej len „nariadenie č. 1408/71“), ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 15) a článku 39 ES.

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Celozzi a Innungskrankenkasse Baden-Württemberg (ďalej len „Innungskrankenkasse“) z dôvodu, že Innungskrankenkasse odmietla pri výpočte výšky denných dávok nemocenského (ďalej len „nemocenské“) priznaných žiadateľovi vo veci samej na základe nemeckých právnych predpisov retroaktívne zohľadniť zmenu daňovej triedy, ktorá sa na žiadateľa vzťahuje.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Pokiaľ osobitné ustanovenia tohto nariadenia neustanovujú inak, osoby s bydliskom na území jedného z členských štátov, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, majú tie isté povinnosti a poberajú tie isté dávky podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu ako štátni príslušníci tohto štátu.“

- 4 Podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1612/68 pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, požíva na území iných členských štátov „rovnaké sociálne a daňové výhody ako vlastní pracovníci“.

Vnútroštátna právna úprava

- 5 § 47 knihy V Sozialgesetzbuch (ďalej len „SGB“) znie:

„1. Výška nemocenského dosahuje 70 % pravidelnej odmeny a príjmu za prácu, pokiaľ sú táto odmena a príjmy zahrnuté do vymeriavacieho základu (riadna odmena [Regelentgelt]). Nemocenské vypočítané z odmeny nemôže presiahnuť 90 % čistej odmeny vypočítanej v súlade s ustanoveniami odseku 2. Riadna odmena sa vypočíta v súlade s ustanoveniami odsekov 2, 4 a 6. Nemocenské sa poskytuje za dni. Ak sa má nemocenské uhradiť za celý kalendárny mesiac, považuje sa tento mesiac za tridsaťdňový.

2. Riadna odmena sa zakladá na výške odmeny, od ktorej sa odpočíta akákoľvek mimoriadna odmena, ktorú poistenec poberal za posledné rozhodujúce obdobie, alebo prinajmenšom za štyri odmeňované týždne (vymeriavacie obdobie) predchádzajúce začiatku pracovnej neschopnosti, vydelenej počtom odmeňovaných hodín. Táto suma sa vynásobí riadnym počtom hodín práce za týždeň, stanoveným v pracovnej zmluve, a vydelení siedmimi. Ak sa odmena vypočítava na mesačnom základe alebo ak nie je možné vypočítať riadnu odmenu v súlade s prvou a druhou vetou tohto odseku, zodpovedá riadna odmena tridsatine odmeny, od ktorej sa odpočíta akákoľvek mimoriadna odmena poberaná za posledný odmeňovaný kalendárny mesiac predchádzajúci pracovnej neschopnosti.

...

6. Riadna odmena sa zohľadňuje až do výšky denného stropu, ktorý slúži ako základ pre výpočet poistného.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 6 Pán Celozzi, taliansky štátny príslušník narodený v roku 1942, dlhodobo pracoval a mal bydlisko v Nemecku, zatiaľ čo jeho nezamestnaná manželka talianskej národnosti mala spolu s ich deťmi naďalej bydlisko v Taliansku.
- 7 Pán Celozzi bol na základe jeho posledného zamestnania ako murár poistený v Innungskrankenkasse. V priebehu mája 1997 po hospitalizácii dlhodobo prerušil prácu pre chorobu a za obdobia od 20. júna 1997 do 27. januára 1998 a od 26. februára do 5. novembra 1998 mu bolo vyplácané nemocenské. Žiadateľ vo veci samej následne poberal dávky v nezamestnanosti.
- 8 Innungskrankenkasse na výpočet nemocenského použila odmenu, ktorú zamestnávateľ vyplatil pánovi Celozzi v apríli 1997, čo bola posledná odmena, ktorú dostal. Daňový list o dani zo mzdy, ktorý každý kalendárny rok vydáva príslušný miestny orgán a ktorý zamestnanec odovzdáva svojmu zamestnávateľovi (ďalej len „daňový list“), k tomuto dátumu uvádzal, že pán Celozzi bol zaradený do daňovej triedy II, čo je trieda, ktorá sa normálne vzťahuje na pracovníka s deťmi, ktorý je dlhodobo

odlúčený od svojho manžela/svojej manželky, a že základ jeho dane bol znížený o nezdaniteľné sumy na dve deti. Za týchto podmienok žiadateľ vo veci samej poberal čistú odmenu 2 566,22 DEM a denné nemocenské 72,70 DEM. Ak by sa však výpočet vykonal na základe daňovej triedy III, čo je trieda, do ktorej vo všeobecnosti patrí zamestnaný pracovník žijúci so svojím manželom/svojou manželkou, pričom len on sám vykonáva zárobkovú činnosť, výška jeho čistej odmeny by dosiahla 2 903,52 DEM a denné nemocenské by predstavovalo 82,25 DEM.

- 9 V priebehu augusta 2000 pán Celozzi vyzval Innungskrankenkasse na prehodnotenie výpočtu jeho nemocenského a žiadal, aby sa naňho hľadelo tak, že sa naňho vzťahuje daňová trieda III, ktorá je výhodnejšia ako daňová trieda, ktorá mu bola pridelená, pričom podmienky na jej pridelenie splňal už od začiatku vzniku jeho nároku na dávky. Na tento účel uviedol, že dodatočne mu boli znížená daň z príjmu a zvýšené dávky v nezamestnanosti.

- 10 Hoci príslušný nemecký daňový úrad potvrdil, že podmienky spoločného zdaňovania pána Celozzi a jeho manželky boli od roku 1997 splnené, Innungskrankenkasse mu odmietla uhradiť vyššie nemocenské retroaktívne z dôvodu, že toto nemocenské bolo v čase, keď žiadateľ vo veci samej prerušil prácu pre chorobu, vypočítané správne, a že retroaktívna zmena daňovej triedy nemá v súlade s existujúcou judikatúrou v danej oblasti žiadny vplyv na výšku nemocenského.

- 11 Keďže pán Celozzi neuspel v predchádzajúcich stupňoch, podal „revízne“ dovolanie na Bundessozialgericht, na podporu ktorého uvádza porušenie primárneho

a sekundárneho práva Spoločenstva. Tvrdí, že vzhľadom na to, že v skutočnosti sa naňho vzťahovala daňová trieda III a nie daňová trieda II, ktorá je menej výhodná a ktorá mu bola pridelená preto, že jeho manželka mala bydlisko v Taliansku, je obeťou osobitnej nevýhody, ktorá preňho predstavuje diskrimináciu spojenú s jeho postavením migrujúceho pracovníka. Hoci za určitých podmienok a s výhradou poskytnutia dôkazu o jeho rodinnej a finančnej situácii bola možná zmena daňovej triedy, ktorá mu bola predtým pridelená, táto zmena si vyžadovala osobitnú a výslovnú žiadosť z jeho strany. Dôsledkom požiadavky takejto žiadosti podľa neho je, že migrujúcim pracovníkom, ktorých manžel/manželka sa často zdržiava v krajine, z ktorej pochádzajú, sa najprv prideli nepresná daňová trieda, a to trieda, ktorá sa vzťahuje na odlúčených manželov, pričom v prípade pracovnej neschopnosti poberajú nižšie nemocenské v porovnaní s nemocenským, na ktoré by mali nárok, ak by im bola pridelená daňová trieda zodpovedajúca ich skutočnej situácii, a to bez toho, aby mohla byť táto nepresnosť napravená dodatočne. Nemecké právo preto vedie k nepriamej diskriminácii, a to o to viac, že žiadny orgán neupozornil žiadateľa vo veci samej ani na túto nepresnosť, ani na možnosť dosiahnuť zmenu daňovej triedy, ktorá mu bola pridelená z úradnej moci.

- 12 Za týchto podmienok Bundessozialgericht rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je zlučiteľné s ustanoveniami primárneho a/alebo sekundárneho práva Spoločenstva [najmä s článkom 39 ES (predtým článok 48 Zmluvy ES), s článkom 3 ods. 1 a článkom 23 ods. 3 nariadenia... č. 1408/71 a s článkom 7 ods. 2 nariadenia... č. 1612/68], aby ženatý migrujúci pracovník, činný v Nemecku, ktorého manžel/manželka má bydlisko v inom členskom štáte, poberal vždy peňažné nemocenské

dávky v závislosti od čistej mzdy, ktorá vyplýva z daňovej triedy zapísanej na daňovom liste o dani zo mzdy pracovníka, bez toho, aby sa zohľadnila neskoršia retroaktívna zmena jeho daňových charakteristík spojených s jeho rodinnou situáciou, ktorá je pre neho výhodná?“

O prejudiciálnej otázke

- 13 Pri odpovedi na túto otázku je vhodné na začiatok pripomenúť, že pokiaľ ide o voľný pohyb pracovníkov, zásada nediskriminácie zakotvená v článku 39 ods. 2 ES bola v oblasti sociálneho zabezpečenia migrujúcich pracovníkov skonkretizovaná článkom 3 ods. 1 nariadenia č. 1408/71.
- 14 Preto treba skúmať, či uvedené nariadenie neumožňuje samo osebe poskytnúť vnútroštátnemu súdu potrebnú odpoveď na to, aby mohol vyriešiť spor, ktorý prejednáva.
- 15 Za týchto podmienok je dôležité najprv preveriť, či sa na také dávky ako tie, ktoré sú sporné vo veci samej, vzťahuje pôsobnosť uvedeného nariadenia.

- 16 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora spočíva rozdiel medzi dávkami, ktoré nespadajú do pôsobnosti nariadenia č. 1408/71, a dávkami, ktoré do neho spadajú, predovšetkým v konštitutívnych prvkoch každej dávky, najmä v jej účele a podmienkach jej poskytovania a neodvíja sa od skutočnosti, či ju vnútroštátne právne predpisy kvalifikujú ako dávku sociálneho zabezpečenia alebo nie (pozri najmä rozsudky z 27. marca 1985, Hoeckx, 249/83, Zb. s. 973, bod 11; z 10. marca 1993, Komisia/Luxembursko, C-111/91, Zb. s. I-817, bod 28; z 2. augusta 1993, Acciardi, C-66/92, Zb. s. I-4567, bod 13, a z 27. novembra 1997, Meints, C-57/96, Zb. s. I-6689, bod 23).
- 17 Súdny dvor tiež veľakrát upresnil, že dávku možno považovať za dávku sociálneho zabezpečenia, ak, po prvé, je predmetná dávka poberateľom priznávaná mimo akéhokoľvek individuálneho a diskrečného posúdenia osobných potrieb, v zákonom definovanej situácii a ak sa, po druhé, vzťahuje na niektoré z rizík výslovne uvedených v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 (pozri najmä rozsudky Hoeckx, už citovaný, body 12 až 14; Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 29; Acciardi, bod 14, a Meints, už citovaný, bod 24).
- 18 Nie je sporné, že tieto podmienky sú vo veci samej splnené.
- 19 Na jednej strane totiž také ustanovenia ako tie, ktoré sú upravené v § 47 knihy V SGB, priznávajú poberateľovi v prípade pracovnej neschopnosti z dôvodu choroby nárok na nemocenské mimo akéhokoľvek individuálneho a diskrečného posúdenia jeho osobných potrieb a na druhej strane sú dávky takejto povahy výslovne uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71.

- 20 Napokon, Súdny dvor už v súvislosti s poukazovaním dávok na zachovanie mzdy zamestnávateľom rozhodol, že tieto dávky, ako aj denné dávky nemocenského, ktorých poberanie sa z dôvodu uvedeného poukazovania pozastavuje až na obdobie šiestich týždňov, sú dávkami spadajúcimi do pôsobnosti nariadenia č. 1408/71 (pozri rozsudok z 3. júna 1992, Paletta, C-45/90, Zb. s. I-3423, bod 17).
- 21 Otázkou položenú vnútroštátnym súdom teda treba skúmať z hľadiska nariadenia č. 1408/71, konkrétnejšie jeho článku 3 ods. 1.
- 22 Treba pripomenúť, že ako Súdny dvor opakovane rozhodol, cieľom článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 je v súlade s článkom 39 ES zabezpečiť v prospech osôb, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, rovnosť v oblasti sociálneho zabezpečenia bez rozdielu štátnej príslušnosti odstránením všetkej diskriminácie, ktorá v tejto súvislosti vyplýva z vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov (rozsudky z 25. júna 1997, Mora Romero, C-131/96, Zb. s. I-3659, bod 29, a z 21. septembra 2000, Borawitz, C-124/99, Zb. s. I-7293, bod 23).
- 23 Je ustálenou judikatúrou, že zásada rovnosti zaobchádzania, tak ako je vyjadrená v uvedenom článku 3 ods. 1, zakazuje nielen zjavnú diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti príjemcov dávok systémov sociálneho zabezpečenia, ale aj akúkoľvek skrytú formu diskriminácie, ktorá pri uplatňovaní iných kritérií rozlišovania v skutočnosti vedie k rovnakému výsledku (rozsudky Mora Romero, už citovaný, bod 32, a Borawitz, už citovaný, bod 24).

- 24 Preto treba za nepriamo diskriminačné považovať podmienky vnútroštátneho práva, ktoré sa síce uplatňujú bez rozdielu štátnej príslušnosti, no dotýkajú sa predovšetkým alebo vo veľkej väčšine prípadov migrujúcich pracovníkov, ako aj podmienky, ktoré sa uplatňujú bez rozdielu, no ktoré môžu vlastní pracovníci splniť ľahšie ako migrujúci pracovníci, alebo ktoré môžu pôsobiť najmä v neprospech týchto migrujúcich pracovníkov (rozsudky z 23. mája 1996, O'Flynn, C-237/94, Zb. s. I-2617, bod 18, a Borawitz, už citovaný, bod 25).
- 25 Inak tomu je, len ak sú tieto ustanovenia na jednej strane odôvodnené objektívnymi dôvodmi nezávislými od štátnej príslušnosti dotknutých pracovníkov a na druhej strane primerané cieľu legitímne sledovanému vnútroštátnym právom (rozsudky O'Flynn, už citovaný, bod 19, a Borawitz, už citovaný, bod 26).
- 26 Z celej tejto judikatúry vyplýva, že pokiaľ vnútroštátne opatrenie nie je objektívne odôvodnené a primerané sledovanému cieľu, treba ho považovať za nepriamo diskriminačné, ak je samotnou svojou povahou spôsobilé dotknúť sa viac štátnych príslušníkov iných členských štátov ako vlastných štátnych príslušníkov a v dôsledku toho hrozí, že osobitnejšie znevýhodní štátnych príslušníkov iných členských štátov (pozri v tomto zmysle rozsudky O'Flynn, už citovaný, bod 20; Meints, už citovaný, bod 45, a Borawitz, už citovaný, bod 27).
- 27 Z tohto hľadiska nie je potrebné preukázať, že predmetné ustanovenie sa v praxi dotýka podstatne väčšej pomernej časti migrujúcich pracovníkov. Stačí konštatovať, že toto ustanovenie je spôsobilé vyvolať takýto účinok (pozri v tomto zmysle rozsudky O'Flynn, už citovaný, bod 21, a z 28. apríla 2004, Öztürk, C-373/02, Zb. s. I-3605, bod 57).

- 28 Je nesporné, že také ustanovenia, aké sú sporné vo veci samej, sa uplatňujú nezávisle od štátnej príslušnosti dotknutých pracovníkov.
- 29 § 47 knihy V SGB sám osebe nestanovuje na účely výpočtu výšky nemocenského žiadny oficiálny rozdiel v zaobchádzaní s vlastnými pracovníkmi a s pracovníkmi pochádzajúcimi z iného členského štátu.
- 30 To však nič nemení na tom, že toto ustanovenie nemožno ponímať izolovane a naopak ho treba posúdiť v širšom kontexte, v ktorom sa má uplatniť.
- 31 V tejto súvislosti je vhodné najprv pripomenúť, že v takej situácii, aká je vo veci samej, sa výška nemocenského mení v závislosti od poberanej čistej mzdy, ktorú určuje daňová trieda zapísaná na daňovom liste tohto pracovníka, a že podľa správnej praxe sa migrujúci pracovník, ktorého manžel/manželka má často naďalej bydlisko v krajine pôvodu, z úradnej moci zaradi do daňovej triedy, ktorá je preňho nevýhodná, a to tej, ktorá sa vzťahuje na pracovníkov síce vydatých/ženatých, no trvalo odlúčených od svojho manžela/svojej manželky, namiesto toho, aby im bola podobne ako vlastným pracovníkom pridelená výhodnejšia daňová trieda vzťahujúca sa na vydatých/ženatých pracovníkov, žijúcich s ich manželom/manželkou, ktorý/á nevykonáva zárobkovú činnosť.
- 32 Ďalej, akákoľvek oprava daňovej triedy zapísanej na daňovom liste predpokladá na jednej strane výslovnú žiadosť migrujúceho pracovníka, hoci príslušné orgány ho v žiadnom okamihu neupozorňujú na existenciu takejto možnosti opravy, ani na to, že na dosiahnutie zmeny tejto daňovej triedy je potrebné podať osobitnú žiadosť, a na druhej strane predloženie potvrdenia daňového orgánu členského štátu, ktorého je pracovník štátnym príslušníkom, a podrobné skúmanie jeho rodinnej a finančnej situácie.

- 33 Napokon, oprava daňovej triedy, ktorá bola pridelená pracovníkovi, zostáva bez vplyvu na výšku nemocenského, ktoré mu bolo udelené. Ako totiž vyplýva zo spisu, ktorý Súdnemu dvoru doručil vnútroštátny súd, judikatúra týkajúca sa uplatňovania § 47 knihy V SGB vo veľkej väčšine prípadov vylučuje retroaktívnu zmenu výšky nemocenského a pripúšťa ju len vtedy, ak zamestnávateľ síce nezákonne odmietol vyplatiť poistencovi odmenu, no neskôr si túto povinnosť v rámci plnenia zmluvy splní.
- 34 Vzhľadom na všetky tieto podklady teda niet žiadnej pochybnosti o tom, že uplatňovanie takého vnútroštátneho systému, aký je sporný vo veci samej, je spôsobilé postaviť migrujúceho pracovníka do skutkovej alebo právnej situácie, ktorá je menej výhodná v porovnaní so situáciou, v akej by sa za rovnakých podmienok nachádzal vlastný pracovník.
- 35 V dôsledku toho taký systém, aký je sporný vo veci samej, zakladá rozdiel v zaobchádzaní v neprospech migrujúcich pracovníkov.
- 36 Preto treba skúmať, či možno tento rozdiel v zaobchádzaní odôvodniť objektívnymi dôvodmi a či je primeraný cieľu, ktorý sleduje uvedený systém. V tejto súvislosti Innungskrankenkasse uvádza tvrdenia týkajúce sa administratívneho zjednodušenia procesu pridelovania nemocenského a funkcie, ktorú vnútroštátny zákonodarca nemocenskému pridelil a ktorou je zaručiť dotknutým pracovníkom príjem umožňujúci zabezpečiť si existenčné prostriedky. Podľa tejto argumentácie môžu inštitúcie sociálneho zabezpečenia vďaka tomu, že výšku dlžných dávok vypočítavajú

uplatnením kritérií vopred stanovených v daňovom práve bez toho, aby bolo potrebné najprv preveriť presnosť týchto kritérií, uvedené dávky poukazovať rýchlo a umožňujú dotknutým pracovníkom poberať zaručený príjem. Ďalej by možnosť vykonať dodatočnú opravu daňovej triedy spôsobila výraznú retroaktívnu zmenu výšky týchto dávok a vystavila by tak uvedené inštitúcie, ako aj príjemcov týchto dávok dlhým a komplexným výpočtom.

- 37 Bez toho, aby bolo potrebné skúmať, do akej miery sú ciele týkajúce sa administratívneho zjednodušenia, zaručenia príjmu zabezpečujúceho existenčné prostriedky a komplexnosti výpočtov pre poukázanie nemocenského spôsobilé predstavovať legitímne dôvody, stačí konštatovať, že v danom prípade predmetné opatrenia presahujú to, čo je na dosiahnutie týchto cieľov potrebné.
- 38 Ako totiž uvádza samotný vnútroštátny súd, takéto ciele nebránia tomu, aby bola oprava výšok dávok uznaná dodatočne, a to najmä zavedením mechanizmu, podľa ktorého sa výška týchto dávok prispôsobí retroaktívne tak, aby sa zohľadnila skutočná situácia dotknutého migrujúceho pracovníka.
- 39 Tento záver je posilnený aj skutočnosťou, že samotná nemecká judikatúra prinajmenšom v jednom type vecí pripustila retroaktívnu zmenu nemocenského, pričom jej vykonanie nevedie k žiadnym osobitným ťažkostiam, ako to uznal poradca Innungskrankenkasse počas pojednávania.

40 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 odporuje uplatnenie systému denných dávok nemocenského, takého ako ten, ktorý je sporný vo veci samej, zavedeného členským štátom:

- na základe ktorého je migrujúci pracovník, ktorého manžel/manželka má bydlisko v inom členskom štáte, z úradnej moci zapísaný do menej výhodnej daňovej triedy ako tá, ktorá je priznaná vlastnému ženatému/vydatej pracovníkovi/pracovníčke, ktorého manžel/manželka má bydlisko v dotknutom členskom štáte a nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť a

- ktorý v súvislosti s výškou uvedeného nemocenského, ktorá sa vypočítava v závislosti od čistého príjmu, určeného daňovou triedou, neumožňuje retroaktívne zohľadniť dodatočnú opravu tejto daňovej triedy v nadväznosti na výslovnú žiadosť migrujúceho pracovníka založenú na jeho skutočnej rodinnej situácii.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor rozhodol takto:

Článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 odporuje uplatnenie systému denných dávok nemocenského, takého ako ten, ktorý je sporný vo veci samej, zavedeného členským štátom:

- na základe ktorého je migrujúci pracovník, ktorého manžel/manželka má bydlisko v inom členskom štáte, z úradnej moci zapísaný do menej výhodnej daňovej triedy ako tá, ktorá je priznaná vlastnému ženatému/vydatej pracovníkovi/pracovníčke, ktorého manžel/manželka má bydlisko v dotknutom členskom štáte a nevykonáva žiadnu zárobkovú činnosť a

- ktorý v súvislosti s výškou uvedeného nemocenského, ktorá sa vypočítava v závislosti od čistého príjmu, určeného daňovou triedou, neumožňuje retroaktívne zohľadniť dodatočnú opravu tejto daňovej triedy v nadväznosti na výslovnú žiadosť migrujúceho pracovníka založenú na jeho skutočnej rodinnej situácii.

Podpisy